

[Indenrigsministeren.]

Forslag som et Ultimatum, som den ikke vil forhandle om? Vi er rede til at forhandle om dette Lovforslag og om Ændringer deri, vi er rede til at gøre Indrømmelser for dog at opnaa *noget*, fordi vi anser det for et saa vigtigt Spørgsmaal. Jeg personligt finder, det er skammeligt, at der under de Erhvervsforhold, vi har, skal være Tusinder og atter Tusinder af Familier her i København, som kæmper en haard Kamp for at holde sig oven Vandet økonomisk set, at deres Tilværelse skal forværes, blot fordi andre, som i dette Øjeblik faar en god Betaling for deres Arbejde og en god Rente af deres Kapital, skal have endnu mere. Det er Problemet i al dets Enkelt-hed: om man vil flytte disse Millioner fra Mennesker, som det i mangfoldige Tilfælde vil slaa ud økonomisk set, over til andre, som i dette Øjeblik økonomisk set er blandt de mest favoriserede i den danske Befolkning!

Jeg skal over for den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, der kom med en Udtalelse om, at det, jeg har nævnt her i Dag, at 125 000 Lejligheder skulde være undergivet Huslejelovgivningen, ikke kunde være rigtigt, at der sikkert højest kunde være 80 000—90 000, sige, at det er der vist ingen Grund til at diskutere; der foreligger en Udregning vedrørende dette Spørgsmaal. (Afbyrdelse). Jo, det gør der, i en Beregning udarbejdet for en Maanedes Tid siden, den 22. Marts, af Københavns statistiske Kontor, et Materiale, der er tilsendt Folketingets Udvalg. Der opgøres de frie Lejligheder med ikke over 5. Værelser til 123 000 eller ca. 49 pCt. Det vil altsaa sige, at de 51 pCt. er ikke fri, men underkastet Lovgivningen, og de vil andrage saadan noget som 125 000 — det er endda kun i de tre Kommuner.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har jeg i øvrigt ikke meget at sige til. Det ærede Medlems Udtalelser viste jo, at det ærede Medlems Standpunkt er det — og saa er der jo ingen Grund til at diskutere —, at hvis blot en Ejer ikke tager *Agerpriser* for sine Lejligheder, saa det ikke kommer ind under Aagerlovgivningen, skal han have frit Slag. Det er den Grænse, som sættes af det ærede Medlems Parti: Aager eller ikke Aager. Men paa det Grundlag ønsker jeg ikke at forhandle.

Jeg synes, det var et noget naivt Argument at fremkomme med, at i Provinsen var der ikke sket noget. I Provinsen er lige

nøjagtigt sket det, at fra 1916 til 1930 steg Huslejen med 100 pCt., mens den her i København kun steg med 70 pCt. Det er netop et Argument, der medfører, at dette Lovforslag fremsættes, saa noget lignende ikke sker her i København.

Det ærede Medlem fremsatte saa den Bemærkning, at hun ikke kunde deltage i en Lovgivning, der støttede sig paa en Statistik, der kun byggede paa Fortiden. (*Fritze Teisen*: Paa Fremtiden!). Nej, det ærede Medlem sagde Fortiden. (Afbyrdelse af *Fritze Teisen*). Saa maa det ærede Medlem se efter i Fortrykket; det ærede Medlem sagde: en Statistik, som byggede paa Fortiden. Der var jo ingen, som deri fik noget Bevis for, hvorledes Fremtiden vil blive. Jeg maa sige, at som Statistiker har jeg aldrig været med til at bygge en Statistik paa andet end Fortiden, og vil man slutte fra Fortiden til Fremtiden, saa maa man nødvendigvis bygge paa Statistik. Det tror jeg er logisk, selv for en Jurist maa det være tilstrækkelig stringent. Jeg staar her med Beviset for, at der i Løbet af 3 Aar ved Frigivelse af Lejligheder er sket en gennemsnitlig Stigning i Lejen paa 10 pCt., og saa taler al Sandsynlighed for — saa sikkert som man overhovedet kan slutte inden for det økonomiske Liv —, at en lignende Stigning, ikke selvfølgelig nøjagtig 10 pCt., men 9 eller 11 eller 12 pCt., eller hvad det nu kan blive, vil ske, naar de øvrige Lejligheder bliver fri.

Det ærede Medlems Betragtning angaaende Forretningslokalerne er jo den, at her kan ikke ventes Huslejestigning. Det er en Betragtning, der ikke falder sammen med de næringsdrivendes. Hvis det ærede Medlem havde overværet det Delegeretmøde, der sidste Uge holdtes i Den københavnske Handelsstands Fællesrepræsentation og havde hørt de konkrete Eksempler, der blev anført om, hvad der foregik allerede, bl. a. under Hensyn til, at man nu kunde vente Restriktionernes Ophævelse, saa tror jeg, det ærede Medlem vilde faa en lidt anden Opfattelse. I hvert Tilfælde viser de næringsdrivendes enstemmige Tilslutning til dette Forslag her, hvorledes dette Spørgsmaal ikke er et partipolitisk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal af uhyre Betydning for Tusinder og atter Tusinder, der sidder i deres Forretninger. Jeg faar i disse Dage Brev paa Brev fra navngivne Folk, som fortæller om, hvad de venters sig; og om, hvad der er sagt til dem af deres Husejere. Det er ikke længere siden end i Morges, at jeg fik et Brev, der er